

THIEL, Urbain, luitenant-generaal van de Rijkswacht (Poperinge 24 maart 1905 - St.-Joost-ten-Node 7 augustus 1968).

Zoon van een rijkswachter; neef van Colomba Thiel. Hij deed moderne humaniora bij de broeders Xaverianen in Brugge, daarna de school voor kandidaat-officieren der Rijkswacht. In 1930 werd hij tot onderluitenant bevorderd, in 1935 tot luitenant. Hij was eerst districtscommandant in Bree, daarna in Oudenaarde, waar hij het plan van de Vlaamse studenten om Flor Grammens uit de gevangenis te verlossen kon vrijdelen. Daarna bekleedde Thiel een functie in Hasselt, Brugge en Kortrijk, waar hij tijdens de oorlog actief in het verzet stond. Na de bevrijding werd hij kolonel, stafchef van de Rijkswacht, luitenant-generaal en

ten slotte commandant van de Rijkswacht. Hij was in de geschiedenis de tweede Vlaming die met het hoogste gezag over de Rijkswacht werd bekleed. De eerste was generaal Van Gool van Hoogstraten, die in 1940 commandant van de Rijkswacht was. Thiel heeft zich krachtig ingespannen om de menselijke betrekkingen tussen bevolking en rijkswacht te verbeteren. Door zijn toedoen werd de vorming van de officieren van de Rijkswacht op universitair niveau gebracht. Hij was een vrij onafhankelijk man, die zich in zijn hoge functie altijd als een bewust en ongecompliceerd Vlaming heeft doen kennen.

LITERATUUR : A. Demeij, *Luitenant-Generaal Thiel : Afscheid van de Rijkswacht*, in *Het Laatste Nieuws* (29 maart 1967); - *Generaal Thiel's visie op verkeersproblemen*, in *De Spectator* (12-13 augustus 1967); - J. Florquin, *Luitenant-Generaal Thiel*, in de reeks *Ten huize van...* (1967, typoscript).

JOOS FLORQUIN